

Promluva papeže Benedikta XVI. při přiletu – Benin – 18.11.11

Pane prezidente,
Páni kardinálové,
Pane předsedo biskupské konference Beninu,
Vážení státní, církevní a náboženští představitelé,
Drazí přátelé,

Děkuji Vám, pane prezidente, za Vaše laskavá slova na uvítanou. Víte, jaké sympatie chovám k Vašemu kontinentu a Vaší zemi. Přál jsem si vrátit se do Afriky a naskytl se mi trojí důvod, aby uskutečnil tuto apoštolskou cestu. Předně to bylo Vaše srdečné pozvání k návštěvě Vaší země, pane prezidente. Vaše iniciativa šla ruku v ruce s iniciativou biskupské konference Beninu. Obě šťastně zapadají do letošního dvojí výročí, ve kterém Benin slaví 40. jubileum navázání diplomatických vztahů se Svatým stolcem, a 150 let od zahájení své evangelizace. Tím, že jsem mezi vámi, budu mít příležitost k mnoha setkáním, což mne těší. Každé bude jiné a vyvrcholí eucharistií, kterou budu slavit před odjezdem.

Splní se také moje přání předat posynodální apoštolskou exhortaci *Africae munus* na africké půdě. Její reflexe budou v nejbližších letech vodítkem pastoračního působení početných křesťanských komunit. Tento dokument bude moci klíčit, růst a přinášet „stonásobný, šedesátinásobný a třicetinásobný užitek“, jak říká Ježíš Kristus (Mt 13,23).

A potom existuje ještě třetí důvod, který je osobnější a citového rázu. Vždy jsem choval velkou úctu k synovi této země, kardinálovi Bernardinu Gantinovi. Mnoho let jsme, každý podle svých kompetencí společně pracovali ve službě na Pánově vinici. Snažili jsme se co nejlépe pomáhat mému předchůdci, blahoslavenému Janu Pavlu II., při plnění jeho petrovské služby. Měli jsme příležitost se mnohokrát setkat, vést hluboké rozhovory a společně se modlit. Kardinál Gantin si získal respekt a sympatie mnohých. Zdálo se mi proto správné přijít do jeho rodné země, abych se pomodlil na jeho hrobě a poděkoval Beninu za to, že dala církvi tohoto tak významného syna.

Benin je zemí dávných a ušlechtilých tradic. Jeho historie je úctyhodná. Chtěl bych využít této příležitosti a tradiční náčelníky. Jejich přínos je důležitý pro budování této země. Rád bych je povzbudil, aby svou moudrostí a znalostí zvyků nadále přispívali k nynějšímu delikátnímu přechodu mezi tradicí a moderností.

Modernost nemá nahánět strach, ale nemůže být založena na zapomnění minulosti. Musí být provázena rozvážností a ku prospěchu všech se vyhýbat úskalím, která existují na africkém kontinentu i jinde, jako je například bezpodmínečná podrobenost zákonům trhu a financí, nacionalismus a také sterilní a vyhocené kmenové cítění, které může být smrtící, dále extrémní politizace mezináboženského napětí na úkor obecného dobra anebo rozklad lidských, kulturních, etických a náboženských hodnot. Přechod k modernosti se musí řídit bezpečnými kritérii, založenými na uznávaných ctnostech, jak je vypočítává vaše státní motto, ale také těch, které mají základ v důstojnosti lidské osoby, vznešenosti rodiny a úctě k životu. Všechny tyto hodnoty směřují k obecnému dobru, jež má být prvořadou a hlavní starostí každého zodpovědného činitele. Bůh důvěřuje člověku a přeje si jeho dobro. Je na nás, abychom mu odpověděli poctivě, správně a na úrovni jeho důvěry.

Církev nabízí svůj specifický vklad. Svou přítomností, modlitbou a rozmanitými skutky milosrdenství, zvláště na poli výchovném a zdravotním si přeje nabízet to nejlepší, co má. Chce projevit svou blízkost tomu, kdo se ocitl v nouzi, tomu, kdo hledá Boha. Chce napomáhat pochopení, že Bůh není neexistující či neužitečný, jak to bývá sugerováno, ale že je přítelem člověka. V tomto duchu přátelství a bratrství přicházím do Vaší země, pane prezidente.

(V jazyce fon:) Bůh žehnej Beninu.